

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
KENNEDYEV TRG 11
10 000 ZAGREB

NA BROJ: P-2427/2023

TUŽITELJ: **FELICITER d.o.o. u stečaju**, OIB 33362149552, Ulica Marina Studina 40, Sesvete, koje zastupa odvjetnik Domagoj Ilić iz Odvjetničkog društva Ilić & Ilić d.o.o.

TUŽENIK: **JOZO ŠARIĆ**, OIB 57218577979, Ulica božura 12, Zagreb, kojeg zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Ećimović & Kaleb d.o.o.

P R I J E D L O G T U Ž E N I K A Z A
D O P U Š T E N J E R E V I Z I J E

protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1920/2025 od 15.10.2025.

UVOD

1. Radi lakšeg snalaženja, najprije slijedi legenda pojmova korištenih u ovom podnesku:

- **Prvostupanjski sud:** Trgovački sud u Zagrebu
- **Drugostupanjski sud:** Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
- **Revizijski sud:** Vrhovni sud Republike Hrvatske
- **Prvostupanjska presuda:** presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2427/2023 od 13.02.2025.
- **Tužba:** Tužba radi utvrđenja osnovanosti osporavanja od 14.07.2023.
- **Žalba:** žalba Tuženika podnesena protiv Prvostupanjske presude dana 19.02.2025.
- **Drugostupanjska presuda:** presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1920/2025 od 15.10.2025.
- **Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama:** rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-101/21 od 17.01.2023.
- **Drugostupanjsko rješenje:** rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1103/2023 od 18.04.2023.
- **Tražbina:** tražbina Tuženika u iznosu od EUR1.615.761,94 (HRK12.173.958,34) prema Tužitelju
- **Banka:** HRVATSKA POŠTANSKA BANKA, dioničko društvo, OIB 87939104217, Jurišićeva ulica 4, Zagreb (ranije: Nova hrvatska banka d.d.)
- **ZPP:** Zakon o parničnom postupku (Narodne novine 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023)
- **SZ:** Stečajni zakon (Narodne novine br. 71/2015, 104/2017, 36/2022)
- **Zakon o postupku izvanredne uprave:** Zakon o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku (Narodne novine br. 32/17)
- **Ustav:** Ustav Republike Hrvatske (Narodne novine br. 56/1990, 135/1997, 113/2000, 28/2001, 76/2010, 5/2014)
- **Konvencija:** Europska konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Stranica 1 od 7

ČINJENIČNI SUPSTRAT

2. Tuženik je prijavio Tražbinu u stečajni postupak koji se vodi nad Tužiteljem, Tužitelj ju je osporio te je isti Rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama (objavljeno na e-Oglasnoj ploči sudova dana 17.01.2023. te prema odredbama SZ-a o dostavi pismena, odnosno članku 12. stavku 3. SZ-a, dostavljeno Tužitelju dana 25.01.2023.), **upućen na pokretanje parnice** radi utvrđenja osnovanosti osporavanja Tražbine u roku **8 dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu.**

DOKAZ:

- Uvid u Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama s dokazom o objavi na e-oglasnoj ploči sudova

3. Protiv Rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama u dijelu u kojem je upućen na parnicu Tužitelj nije podnio žalbu te je posljedično tome u odnosu na njega postalo **pravomoćno dana 02.02.2023.**

4. Protiv dijela Rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama, žalbu je podnijela Banka.

5. Banka nije podnosila žalbu protiv dijela Rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama koji se odnosi na upućivanje Tužitelja u parnicu, a niti ima ikakav pravni interes ili legitimaciju podnositi žalbu protiv tog dijela Rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama.

DOKAZ:

- Uvid u žalbu Banke protiv Rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama

6. Povodom žalbe Banke doneseno Drugostupanjsko rješenje dana 18.04.2023. te je navedenim rješenjem potvrđeno Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama.

DOKAZ:

- Uvid u Drugostupanjsko rješenje

7. Tužitelj je Tužbu podnio **14.07.2023.**, dakle nakon proteka osmog dana od nastupa

pravomoćnosti Rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama u dijelu u kojem je upućen na parnicu, slijedom čega je Tužba nepravovremena.

DOKAZ:

- Uvid u Tužbu i potvrdu predaje na sud

8. Tuženik je kroz cijeli postupak osporavao pravovremenost podnesene Tužbe, ali je Prvostupanjski sud u Prvostupanjskoj presudi izveo pogrešan zaključak da je Tužba pravovremena.

DOKAZ:

- Uvid u zapisnik s pripremnog ročišta od 08.05.2024.
- Uvid u podnesak Tuženika od 17.06.2024.
- Uvid u zapisnik s pripremnog ročišta od 16.10.2024.
- Uvid u podnesak Tuženika od 12.11.2024.
- Uvid u zapisnik s glavne rasprave od 19.11.2024.
- Uvid u podnesak Tuženika od 28.11.2024.
- Uvid u Prvostupanjsku presudu
- Uvid u Žalbu

9. Protiv Prvostupanjske presude Tuženik je podnio Žalbu u kojoj je dostavio sudsku praksu Drugostupanjskog suda, Revizijskog suda te Ustavnog suda Republike Hrvatske koja potvrđuje stav Tuženika da je Tužba nepravovremena i da je Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama u odnosu na Tužitelja u dijelu u kojem je upućen na parnicu postalo pravomoćno protekom roka za žalbu, dok je u odnosu na Banku postalo pravomoćno donošenjem Drugostupanjskog rješenja.

DOKAZ:

- Uvid u Žalbu

10. Međutim, Drugostupanjski sud je u Drugostupanjskoj presudi zauzeo pogrešan stav: „S obzirom na to da je predmetna tužba podnesena 14. srpnja 2023., i prema shvaćanju ovog suda podnesena je u zakonskom roku iz čl. 267. st. 1. SZ-a, jer se **učinak osporavanja odnosi na sve vjerovnike kao i ishod parnice o**

osporenoj tražbini. Zbog navedenog razloga pravilno je shvaćanje prvostupanjskog suda da se u konkretnom slučaju **ne može raditi o tzv. djeljivoj pravomoćnosti koja bi nastupila različito u odnosu na stečajnog upravitelja i u odnosu na vjerovnika koji je u konkretnom slučaju podnio žalbu**., te posljedično tome donio nezakonitu i nepravilnu presudu.

DOKAZ:

- Uvid u Drugostupanjsku presudu

11. Ishodište pogrešnog stava Drugostupanjskog suda jest u tome što, protivno pravnom stavu Revizijskog suda, Ustavnog suda Republike Hrvatske te Drugostupanjskog suda u drugim odlukama, ne vrši distinkciju između sastavnih dijelova Rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama, već ga sagledava kao jedinstvenu, nedjeljivu cjelinu.

12. Naime, svako rješenje koje osim odluke/rješenja o utvrđenim tražbinama sadrži i odluku/rješenje o osporenim tražbinama, sadrži i odluke/rješenja kojim se stranke (vjerovnik osporene tražbine ili osporavatelj, ovisno o postojanju ovršne isprave) upućuju u parnice, pa tako i Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama.

13. Tako se Rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama Tužitelj i Banka upućuju na parnice: **„Upućuju se stečajni upravitelj Vladimir Besek i stečajni vjerovnik Nova hrvatska banka d.d., u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno od primitka drugostupanjske odluke, na parnice radi dokazivanja osnovanosti osporavanja predmetne tražbine. Ako stečajni upravitelj i stečajni vjerovnik osporavatelj ne pokrenu parnice u dodijeljenom roku, smatrat će se da je njihovo osporavanje predmetne tražbine otklonjeno.“**

14. Dakle, upućeni su na **parnice**, a ne parnicu, upućivanje se odnosi na svakog zasebno, a rok za pokretanje (svake) parnice ovisi o pravomoćnosti konkretnog rješenja o upućivanju u parnicu. Obzirom na to, rješenje u dijelu upućivanja na pojedinačnu parnicu ima vlastitu, zasebnu pravnu sudbinu.

15. Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama u sebi sadrži samostalne odluke/rješenja, i to - rješenje o utvrđenim tražbinama, rješenje o osporenim tražbinama te rješenja o upućivanju na parnice, te pravomoćnost ne nastupa za svaku samostalnu sastavnicu na isti trenutak.

16. U tom smislu, nastup pravomoćnosti u odnosu na rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama ne utječe na pravomoćnost rješenja o upućivanju u parnicu.

17. Obzirom na tu činjenicu, te na činjenicu da je Tužitelj upućen na pokretanje parnice u roku **8 dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu**, a ne od pravomoćnosti rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama, Tužba je nepravovremena.

18. To je jasno proizlazi iz čl. 267. st. 1. SZ: „Ako osoba koja je upućena na parnicu ne pokrene parnicu u roku **od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu**, odnosno primitka drugostupanjske odluke, smatrat će se da je odustala od prava na vođenje parnice.“, kao i iz odluka Revizijskog suda, Ustavnog suda Republike Hrvatske te Drugostupanjskog suda koje se navode u nastavku ovog prijedloga.

19. Protivno tome, sudovi su u Prvostupanjskoj i Drugostupanjskoj presudi pogrešno „vezali“ početak tijeka roka iz čl. 267. SZ uz pravomoćnost druge odluke sadržane u istom rješenju, iako zakon takvu vezu ne poznaje.

20. Stoga, na temelju članka 382. i članka 385.a ZPP-a Tuženik podnosi prijedlog za dopuštenje revizije protiv Drugostupanjske presude, a sve uz obrazloženje u nastavku.

PRAVNO PITANJE I RAZLOG VAŽNOSTI ISTOG

21. Tužitelj ovim podneskom sukladno članku 385.a stavku 1. ZPP-a, Revizijskom sudu podnosi prijedlog za dopuštenje revizije u odnosu na Drugostupanjsku presudu, a radi sljedećeg pravnog pitanja važnog za odluku u sporu, za osiguranje jedinstvene primjene prava i

ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni te za razvoj prava kroz sudsku praksu:

22. REVIZIJSKO PITANJE:

Predstavlja li odluka o upućivanju na parnicu u stečajnom postupku samostalnu odluku u smislu početka tijeka prekluzivnog roka za pokretanje parnice, neovisno o drugim odlukama sadržanim u istom rješenju stečajnog suda te, posljedično tome, ovisi li početak tijeka prekluzivnog roka za pokretanje parnice iz članka 267. Stečajnog zakona isključivo o pravomoćnosti odluke kojom je stranka upućena na parnicu?

23. Ponovno se ističe da se dio rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama, koji se tiče upućivanja u parnicu, za svakog pojedinog stečajnog vjerovnika i stečajnog upravitelja/dužnika smatra zasebnim rješenjem pa se tako u odnosu na svakog od njih razdvaja i nastup pravomoćnosti.

24. Prema tome, pravne radnje Banke te učinci takvih radnji nemaju nikakvog utjecaja na Tužitelja i obveze koje Tužitelj ima sukladno članku 267. SZ-a, jer Tužitelj i Banka ne predstavljaju jedinstvene suparničare da bi pokretali jednu tužbu nego svaki od njih zasebno pokreće tužbu te tako za svakog od njih i odvojeno teče rok za podnošenje te tužbe.

25. Stoga je Drugostupanjska presuda suprotna postojećoj praksi Drugostupanjskog suda, a posebno se izdvajaju sljedeće odluke:

- „U odnosu na žalbeni navod vjerovnika koji smatraju da pravomoćnost rješenja nastaje za sve stranke jednako i istodobno u postupku, ovaj sud napominje da tome nije tako. Naime, budući da svaki pojedinu stečajni vjerovnik prijavljuje svoju tražbinu koja se ispituje na ispitnom ročištu, to ti vjerovnici nisu jedinstveni suparničari u smislu članka 201. Zakona o parničnom postupku(...).Upravo zbog navedenog, to rješenje stečajnog suda o utvrđenim i osporenim tražbinama ne postaje pravomoćno istodobno u odnosu na sve

stečajne vjerovnike, a kako to pogrešno smatraju žalitelji“ (VTSRH PŽ-3948/2022 od 24.01.2023.)

- „U odnosu na vjerovnike koji nisu izjavili žalbu, rok od osam dana računa se protekom roka za žalbu, a u odnosu na vjerovnike koji su podnijeli žalbu protiv rješenja, pravomoćnost nastupa danom donošenja drugostupanjskog rješenja. Postoje dvije kategorije vjerovnika, vjerovnici koji su izjavili žalbu na rješenje utvrđenih i osporenih tražbina i upućivanju u parnicu, te vjerovnici koji nisu izjavili žalbu na navedeno rješenje, pa je sukladno navedenom pravomoćnost rješenja različita. Sam prvotuzitelj nesporno nije podnio žalbu te slijedom toga žalba koju su uputile druge stranke ne odgađa nastupanje pravomoćnosti tog rješenja u odnosu na one koji nisu podnijeli žalbu“ (VTSRH PŽ 7280/2019 od 22.01.2020.)

- „U drugoj odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske navedeno je da kod računanja roka za upućivanje u parnicu, treba razlikovati one vjerovnike koji nisu podnijeli žalbu protiv rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama (u dijelu koji se tiče njih), od onih koji su žalbu podnijeli. Za one vjerovnike koji nisu podnijeli žalbu protiv rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama (u dijelu koji se tiče njih), rok od osam dana za podnošenje tužbe se računa protekom roka za žalbu. U odnosu na one vjerovnike koji su podnijeli žalbu protiv rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama (u dijelu koji se tiče njih), pravomoćnost nastupa danom donošenja drugostupanjskog rješenja. Ocijenjeno je da ako je točna tužiteljeva tvrdnja da nije podnio žalbu tada tužiteljeva tužba ne bi bila preuranjena te je naloženo prvostupanjskom sudu u nastavku postupka provjeriti je li tužitelj podnio žalbu protiv dijela rješenja koji se tiče njega odnosno provjeriti kad je rješenje postalo pravomoćno u odnosu na tužitelja“ (VTSRH PŽ-4184/18 od 26.07.2018.).

DOKAZ:

Stranica 4 od 7

- Odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-3948/2022 od 24.01.2023.
- Odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 26.07.2018., poslovni broj PŽ-7280/2019 od 22.01.2020.
- Odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 26.07.2018., poslovni broj PŽ-4184/2018 od 26.07.2018.

26. Osim toga, Drugostupanjska odluka je protivna i praksi Revizijskog suda i to odluci Revizijskog suda od 23.06.2020., poslovni broj Revd 1012/2020-2 iz koje se izdvaja bitan stav: „Naime **rok za pokretanje parničnog postupka** iz čl. 35. st. 1. Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku (*"Narodne novine"*, broj 32/2017) **računa se od pravomoćnosti rješenja o upućivanju na parnični postupak, a ne od pravomoćnosti rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama (kako to tužitelji sadržajem prijedloga za dopuštenje revizije sugeriraju). Ovdje je tek za ukazati da je rješenje o upućivanju na parnični postupak samostalno rješenje (pa i u odnosu na rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama).**“, kao i odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske od 30.09.2021., broj U-III-4710/2020.: „Pritom, napominje se da svaki vjerovnik u postupku izvanredne uprave (jednako kao i u stečajnom postupku) **protiv rješenja o tražbinama i upućivanju u parnicu ima pravo na žalbu samo u dijelu koji se tiče njegove prijavljene tražbine odnosno tražbine koju je osporio izvanredni povjerenik (v. članak 33. stavak 4. Zakona u točki 5. obrazloženja ove odluke odnosno članak 265. stavak 3. SteZ-a u točki 5.1. obrazloženja ove odluke)**“

DOKAZ:

- Odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 23.06.2020., poslovni broj VSRH Revd 1012/2020-2
- Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske od 30.09.2021., broj USRH U-III-4710/2020

27. Iz pravnog stava izraženog u Revd 1012/2020 nedvosmisleno proizlazi da **rješenje o upućivanju na parnični postupak** za svakog adresata predstavlja samostalno rješenje (neovisno o rješenju o utvrđenim i osporenim tražbinama) te kao takvo **ne postaje pravomoćno u isto vrijeme za sve stranke.**

28. Sukladno citiranoj sudskoj praksi podnesena žalba Banke imala je učinak prema samoj Banci u odgodi nastupa pravomoćnosti dijela o upućivanju Banke na parnicu, a ne i prema Tužitelju jer Banka nema pravni interes niti je aktivno legitimirana podnositi žalbu protiv dijela Rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama koji se odnosi na upućivanje Tužitelja na parnicu.

29. Drugostupanjski sud pod točkom 13. obrazloženja Drugostupanjske presude pogrešno izvodi zaključak da sudska praksa dostavljena uz Žalbu (PŽ 7280/2019 od 22.01.2020., PŽ-4184/18 od 26.07.2018.), a ujedno navedena i u ovom prijedlogu za dopuštenje revizije, ne bi bila relevantna za konkretan slučaj jer se ista poziva na odredbu članka 35. Zakona o postupku izvanredne uprave.

30. Člankom 8. Zakona o postupku izvanredne uprave je propisano da ako tim zakonom nije drugačije određeno, **u postupku izvanredne uprave na odgovarajući se način primjenjuju postupovna pravila iz posebnog zakona koji uređuje stečaj.** Nadalje, članak 35. Zakona o postupku izvanredne uprave, koji Drugostupanjski sud problematizira, je gotovo identičan članku 267. SZ-a. Pri tome se posebno ističe **da Zakon o postupku izvanredne uprave ne sadrži nikakvu posebnu odredbu o pravomoćnosti rješenja o utvrđivanju i osporavanju tražbina već se na isto primjenjuju odredbe SZ-a.**

31. Prema tome, **nema nikakve razlike između odredaba SZ-a i Zakona o postupku izvanredne uprave o upućivanju u parnicu** radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine i odredaba o pravomoćnosti rješenja, a što potvrđuje i sama odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske od 30.09.2021., broj USRH U-III-4710/2020, **pa je citirana sudska praksa primjenjiva i u**

ovom slučaju suprotno zaključku Drugostupanjskog suda.
--

32. Stoga, jasno je da je Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama postalo pravomoćno u odnosu na Tužitelja, u dijelu u kojem je upućen u parnicu, dana 02.02.2023. i da Tužba u predmetnom postupku nije pravovremena.

33. Postavljeno pitanje je **važno za odluku u sporu** jer bi u slučaju da se utvrdi da je Tužba nepravovremena ishod spora bio drugačiji, tj. povoljan za Tuženika.

34. Postavljeno pitanje je posebno bitno za Tuženika jer mu je na temelju nepravovremeno podnesene Tužbe naloženo (kao fizičkoj osobi, ocu četvero djece koje uzdržava), da plati Tužitelju troškove postupka u iznosu od skoro EUR200.000,00.

35. Osim toga, predmetno pitanje je važno i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni i za razvoj prava u sudskoj praksi posebice iz razloga što Drugostupanjska presuda odstupa od ostalih odluka Drugostupanjskog suda, odnosno praksa Drugostupanjskog suda nije jedinstvena, te je Drugostupanjska odluka suprotna odlukama Revizijskog suda i Ustavnog suda Republike Hrvatske, slijedom čega je potrebno da Revizijski sud još jednom potvrdi svoj stav oko osnovnih načela pod kojima se utvrđuje pravomoćnost rješenja o upućivanju u parnicu, a time podredno i pravovremenost tužbe u parnicama radi utvrđenja osnovanosti osporavanja za koje je propisan prekluzivni rok, kako ne bi dolazilo do neravnopravnosti svih u njegovoj primjeni i do pravne nesigurnosti zbog nepravilnog tumačenja kogentnih odredbi SZ-a.

POVREDA TEMELJNIH LJUDSKIH PRAVA

36. Zbog činjenice da su i Prvostupanjski sud i Drugostupanjski sud omogućili Tužitelju da protiv Tuženika vodi ovu parnicu na temelju nepravovremeno podnesene Tužbe, Tuženiku su sudili protivno zakonu, Ustavu i Konvenciji, te se na te povrede Tuženik pozivao u Žalbi.

37. Prvostupanjski sud i Drugostupanjski sud dopustili su vođenje parnice na temelju nepravovremene Tužbe, a u kojoj je naloženo Tuženiku da plati Tužitelju troškove postupka u iznosu od skoro **EUR200.000,00**, čime je ozbiljno ugrožena egzistencija Tuženika s obzirom na to da se radi o fizičkoj osobi, obiteljskom čovjeku i ocu četvero djece koju uzdržava, čime mu je povrijeđeno **pravo vlasništva iz članka 48. Ustava i članka 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju**.

38. Kako su i Prvostupanjska presuda i Drugostupanjska presuda donesene **protivno materijalnom pravu – čl. 267. SZ-a te jasnim stavovima Revizijskog suda i Drugostupanjskog suda izraženima u ranijim odlukama**, time se Tužitelj privilegira u odnosu na Tuženika, te je Tuženiku povrijeđeno pravo na **jednakost pred zakonom iz članka 14. i 26. Ustava i pravo na pravično suđenje iz članka 29. Ustava te članka 6. Konvencije**.

39. Tuženik je učinio vjerojatnim da su mu u prvostupanjskom i drugostupanjskom postupku, zbog pogrešne primjene materijalnog prava, povrijeđena naznačena temeljna ljudska prava, kao i da se na te povrede već pozivao u nižestupanjskim postupcima, pa predlaže Vrhovnom sudu Republike Hrvatske da mu, radi povrede naznačenih temeljnih ljudskih prava dopusti podnošenje revizije protiv Drugostupanjske presude.

40. Slijedom svega navedenog, Tuženik predlaže Revizijskom sudu dopustiti podnošenje revizije iz članka 382. ZPP-a, na temelju članka 385.a. st. 1. ZPP-a u odnosu na pravno pitanje

postavljeno pod točkom 22., ovog prijedloga za dopuštenje revizije, kao i na temelju 385.a. st. 2. ZPP-a zbog navedenih povreda temeljnih ljudskih prava zajamčenih Ustavom i Konvencijom.

TROŠKOVNIK TUŽENIKA				
Datum	Radnja	IZNOS (EUR)	PDV (25%)	SUDSKA PRISTOJBA
19.12.2025.	Sastav prijedloga za dopuštenje revizije po Tbr. 10.5. OT	23.793,00	5.948,25	1.327,22
SVEUKUPNO		EUR31.068,47		

PRILOZI:

- 1) Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-101/21 od 17.01.2023. s dokazom o objavi na e-oglasnoj ploči sudova
- 2) Žalba Banke od 26.01.2023.
- 3) Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1103/2023 od 18.04.2023.
- 4) Tužba Tužitelja od 14.07.2023. i potvrda predaje na sud
- 5) Zapisnik s rasprave od 08.05.2024.
- 6) Podnesak Tuženika od 17.06.2024.
- 7) Zapisnik s rasprave od 16.10.2024.
- 8) Podnesak Tuženika od 12.11.2024.
- 9) Zapisnik s rasprave od 19.11.2024.
- 10) Podnesak Tuženika od 28.11.2024.
- 11) Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu od 13.02.2025., poslovni broj P-2427/2023 – Prvostupanjska presuda
- 12) Žalba Tuženika od 19.02.2025.
- 13) Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 15.10.2025., poslovni broj PŽ-1920/2025 – Drugostupanjska presuda
- 14) Odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-3948/2022 od 24.01.2023.
- 15) Odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 26.07.2018., poslovni broj PŽ-4184/2018 od 26.07.2018.
- 16) Odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 23.06.2020., poslovni broj VSRH Revd 1012/2020-2
- 17) Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske od 30.09.2021., broj USRH U-III-4710/2020

U Zagrebu, dana 19.12.2025.

Tuženik pp